

לדבר
נחמאס

בית משפט השלום חיפה - 02
לשכת ההוצאה לפועל

24/03/2011
י"ח אדר ב תשע"א

מספר תיק : 02-01452-96-5
נומרטור : ט960192528
החייב : 1 - נחמיאס מיכאל
ת.ז. החייב : 056046352
הזוכה : בלמיש בעיימ

החלטת רשם ההוצאה לפועל
באום רויטל

בקשת הזוכה מתאריך: 22/03/2011 ניתנה ביום: 24/03/2011
בעניין סעד: הודעה הוחלט: נדחה והועבר למוכירות

החלטה

1. ביום 24.11.10 הגישו החייבים בקשה לעיכוב הליכי מימוש המשכון על בית מגורים בכרם בן זמרה, ועל העברת חובם לזוכה למשקם (נומרי ט960192522), בהתאם להוראות חוק הסדרים במגזר החקלאי המשפחתי, התשנ"ב-1992 (להלן - "חוק הסדרים").
- בהחלטה מיום 25.11.10 בבקשה זו נדרשו החייבים ליתן הבהרה, אותה הגישו ביום 20.12.10 (נומרי ט960192523).
2. בתגובתו מיום 11.1.11 (נומרי ט960192524 ו-ט981988810) התנגד הזוכה לבקשה.
3. לאחר הגשת הבהרה נוספת מטעמם של החייבים ביום 17.1.11 (נומרי ט981988811) נקבע דיון בפניי במעמד הצדדים.
4. ביום 27.2.11 התקיים דיון במעמד הצדדים ובי"כ (נומרי ט960192527), בסיומו נדרשו הצדדים להגיש סיכומיהם.
- החייבים הגישו סיכומיהם ביום 6.3.11 (נומרי ט981988812) וכונס הנכסים (הזוכה) הגיש סיכומיו ביום 22.3.11 (בנומרי הנוכחי).
5. תיק הוצליף זה נפתח ביום 23.1.96 לביצועו של משכון על בית מגורי החייבים כאמור לעיל.
6. אין מחלוקת בין הצדדים כי עוד קודם לפתיחתו של תיק זה,

ביום 9.2.92 נפתח ע"י הזוכה נגד החייבים תיק הוצל"פ 02-02595-92-2 וביום 16.4.92 נפתח ע"י הזוכה תיק הוצל"פ 02-24635-92-9 בגין פיגורי החזרי החלואות שנטלו החייבים מהזוכה (להלן - "תיקי הוצל"פ בגין חוב פיגורים").

עוד אין מחלוקת בין הצדדים, כי ביום 20.7.00 פנו החייבים, בתיקי הוצל"פ בגין חוב פיגורים, בבקשה לעיכוב ההליכים ולהעברת הדיון בחובם למשקם, וכי ביום 26.11.00 ניתנה החלטה (בתיק הוצל"פ 02-02595-92-2) הדוחה בקשת החייבים.

הצדדים אף אינם חלוקים בשאלה האם הוגש ערעור על החלטה זו, באשר ערעור כאמור מעולם לא הוגש.

כן אין הצדדים חלוקים בשאלה כי החלואות נשוא תיק מימוש משכון זה ננטלו ע"י החייבים מאת הזוכה, לפני המועד הקובע בחוק ההסדרים.

7. בתמצית, חלוקים הצדדים בשתי שאלות:

שאלה משפטית - האם קיים מעשה בית דין בין הצדדים בשאלת העברת הסכסוך למשקם,

שאלה עובדתית - האם הוכח ע"י החייבים כי הם עומדים בתנאי חוק ההסדרים במונח של היותם יגורם תקלאי.

מובן, כי הצדדים חלוקים בשאלה העקרונית, האם יש מקום להעביר את הסכסוך למשקם, כאשר החייבים הדגישו את תכליתו של חוק ההסדרים, כמשיבה על שאלה זו בחיוב.

8. אשר לשאלה המשפטית בדבר מעשה בית דין: מקובלת עלי טענת הזוכה, כי משהוגשה ע"י החייבים, עוד בשנת 2000, בקשה לראש הוצאה לפועל להעביר את הסכסוך למשקם, ומשנדחתה בקשה זו (לאחר קבלת תגובת הזוכה), ולא הוגש עליה ערעור, קם מעשה בית דין בין הצדדים בסוגיה זו.

כן מקובלת עלי טענת הזוכה, כי לא ניתן, אחת לזמן מה, להגיש בקשה חוזרת בתיקי הוצאה לפועל שונים המתנהלים בין אותם הצדדים, שאין בה כל שינוי נסיבות, אלא אך חזרה על שנטען בעבר.

9. ויחד עם זאת, מצאתי טעם בטענת החייבים כי בבקשותיהם בתיקי הוצל"פ בגין חוב פיגורים, נדון אך נושא פיגורי החלואות שנטלו, ולא מימוש המשכון על בית מגוריהם או מלוא סכום החלואה, כאשר הסכומים הנדונים בתיקי הוצל"פ הנ"ל נמוכים משמעותית מיתרת חובם לזוכה, נכון להיום.

ב"כ הזוכה אישרה בפניי בדיון מיום 27.2.11, כי יתרת חובם של החייבים לזוכה הינה בסך של 1,615,595.87 ש"ח.

בדיקת תיקי הוצל"פ הנ"ל מעלה, כי תיק הוצל"פ 02-02595-92-2 נפתח בגין יתרת פיגורים בסך של 18,915 ש"ח בלבד, וכי תיק הוצל"פ 02-24635-92-9 נפתח בגין יתרת פיגורים בסך של 17,396 ש"ח בלבד.

מכאן, שניתן לומר, שאם קיים השתק פלוגתא בין הצדדים, הוא נוגע לסכום החוב בתיקי הוצל"פ הנ"ל, קרי: לסך של 36,311 ש"ח נכון למועדי פתיחת תיקי הוצל"פ, ויתרת החוב, 1,432,595 ש"ח, מעולם לא נדונה ע"י ראש הוצאה לפועל, אף לא ע"י המשקם.

נוכח ההפרשים האמורים, אין מדובר, לטעמי, בהבדל יטכני של סכומים. קיים הבדל מהותי בין חוב של עשרות אלפי ש"ח בודדים לחוב של מעל למיליון ש"ח, והוא נוגע לכל היבט בחייו של מי שחב את הכספים, כשם שהוא נוגע להיבטים כלכליים (מסויימים) של מי שלו הוא חב כספים אלה.

10. אשר לשאלה העובדתית, האם החייבים הינם בבחינת יגורם חקלאי כמובנו בחוק ההסדרים;

יגורם חקלאי הוגדר בחוק ההסדרים כיגודה חקלאית, ארגון חקלאי, תאגיד חקלאי, חקלאי, חברה כאגודה חקלאית ובן זוגו.

החייבים אינם חקלאים מזה שנים רבות, ועל כך אין חולק. מטעם זה לא יכלו להמציא ראיות לתוצרת חקלאית, באשר אין לחייבים תוצרת חקלאית מזה שנים רבות.

11. יחוב כוללי הוגדר בחוק ההסדרים כיהחוב של גורם חקלאי ליום... 31.12.91, ולגבי חקלאי... - כל חוב כאמור ובלבד שהוא נובע מעיסוקו כחקלאי...".

דווקא מהמסמכים שצורפו עיי הזוכה עולה, כי כאשר הגישו החייבים בקשתם בתיקי ההוצל"פ בגין חוב פיגורים, טענו כי הם חקלאים (נכון לאותה עת), גם העובדה כי ענייניהם (מול נושים אחרים) נדונו בפועל בפני המשקם, אף ניתנו החלטות עיי המשקם בענייניהם ביום 20.3.00, 22.11.00, 23.6.03 - כולם בתיק משקם מסי 1/1/30/52, מלמדת על היותם חקלאים בשנים הרלוונטיות לנטילת ההלוואות מאת הזוכה ועל כך שהסתבכותם של החייבים עם יתר נושיהם ארעה באותה תקופה בה חדלו מתשלום החזרי ההלוואות לזוכה.

12. בפרט יש מקום להדגיש, כי בפרוטוקול הדיון שהתקיים בפני המשקם ביום 22.11.00 נכח נציג של הזוכה (עויד בלאו), אשר כלל לא טען כי החייבים אינם חקלאים או כי החוב לזוכה (להבדיל מחובם ליתר הבנקים, שנציגיהם נכחו בדיון זה) אינו נובע מעיסוקם כחקלאים.

13. טוען הזוכה, כי ההלוואות ניטלו עיי החייבים לצורך בניית בית מגוריהם. מנגד משיבים החייבים, כי בית מגוריהם הוא חלק מהמשק, ומשקם המשק, לא יכלו עוד להשיב כספים שלוו.

מקובלת עליי טענת החייבים, כי בית מגוריהם הוא חלק מהמשק החקלאי, ולדברים אלה משנה תוקף נוכח העובדה, שצויינה לעיל, כי אף נציג הזוכה לא טען אחרת בפני המשקם בדיון שהתקיים בנוכחותו ביום 22.11.00.

14. עוד טוען הזוכה, כי משפנו החייבים לועדה הבין משרדית, בהתאם לחוק הלוואות לדויר, התשנ"ב-1992 (להלן - "חוק הלוואות לדויר"), הודו למעשה כי ההלוואות ניטלו לצרכים שאינם חקלאיים; טענה זו, איננה מקובלת עליי, בכל הכבוד.

הזוכה לא הפנה לכל הוראה בחוק הלוואות לדויר, הקובעת כי פנייה לועדה הבין משרדית, מונעת פנייה למשקם.

אף תכלית הקמתו של כל אחד משני הגופים שונה לחלוטין: מטרתה של הועדה הבין משרדית וסמכויותיה הן פריסתו של חוב קיים והקלה על תשלומו.

תכליתו של המשקם אינה אך פריסת חוב, אלא גם הפחתתו,

ובאופן משמעותי ביותר, כמפורט בחוק ההסדרים.

דומה הדבר להבדל בין בקשת חייב לאיחוד תיקיו בהוצאה לפועל לבין בקשתו להכרזתו כפושט רגל בבית המשפט המחוזי: רשם הוצאה לפועל, בדומה לוועדה הבין משרדית, מוסמך לפרוס חוב קיים, כאשר לרשם הוצאה לפועל סמכויות מוגבלות ביותר לעניין הפחתת חובות (בעיקר חוב בגין הוצאות ושכ"ט עו"ד הזוכה).

בית המשפט המחוזי, בדומה למשקם, מוסמך לפטור מתשלום חוב או חלקו (הארי, יש לציין).

היעלה על הדעת, כי יטען נגד חייב, שתיקו אוחדו בהוצאה לפועל, ואחר פנה לבית המשפט המחוזי להכריזו כפושט רגל, כי "משפנה בהליך איחוד תיקים הוא מנוע מלפנות בהליך פשיטת רגל"?

15. אם לא די בכל האמור לעיל, הרי שעקרונית, דומני כי תכליתו של חוק ההסדרים הינה בדיוק המקרה שבפניי: אדם שנטל הלוואה להקמת בית מגוריו, שהינו חלק ממשק חקלאי, הסתבך בחובות בסכומים, אשר אין חולק כי גם במכירת המשק לא יהא כדי להשיבם לעולם.

16. מצאתי חיזוק לדבר דווקא בטענות הזוכה, כי הכספים אינם 'כספי בנק' אלא כספי מדינה; הזוכה טוען בסיכומיו, בין היתר "כאמור בהסכמי הלוואה, הלוואה כולה הינה ממקורות ממשלתיים של משרד האוצר ולא הלוואה אשר מומנה מכספי בנק..." (סעי' 2 לסיכומי הזוכה).

והלא המדינה, שנתנה לחייבים את הכספים האמורים, היא אותה המדינה שגם חוקקה את חוק ההסדרים במטרה לסייע לחקלאים שהסתבכו כלכלית ולאפשר להם לשלם את תובותיהם ה"נכונים" (כפי שיוגדרו ויוכרעו ע"י המשקם), ובאופן שלא יותיר אותם חסרי כל, ונטל (רב עוד יותר) על החברה (קרי: על המדינה עצמה).

17. התוצאה הסופית היא כי הוכח להנחת דעתי שהחוב נשוא ההליך שבפניי הינו חוב כולל, ויש להעבירו לדין בפני המשקם, וכך אני מורה.

ההליכים בתיק זה יעוכבו עד להחלטת המשקם.

יצוין, כי מאחר ועדיין מתנהל בין הצדדים תיק הוצל"פ 02-24635-92-9 (תיק הוצל"פ 02-02595-92-2 נסגר ביום 22.5.10) בו יתרת חוב, העולה על הסכום שנקב בסעי' 9 לעיל להחלטה זו, רשאי הזוכה להמשיך בהליכים במסגרתו של תיק הוצל"פ האמור; הואיל ותיק הוצל"פ 02-24635-92-9 אינו מתנהל בפני לא אוכל ליתן הוראות לגביו, אף אין בהחלטתי זו כדי לחייב את הרשם המטפל בתיק לגבי המשך ההליכים בו.

18. בנוסף, והואיל ולטעמי מדובר בסוגיה מורכבת, ניתנת בזאת רשות ערעור לכל מי אשר רואה עצמו נפגע מהחלטה זו, בהתאם להוראת תקנה 19(א) לתקנות הוצאה לפועל, תשי"ם-1979.

המזכירות תשלח החלטה זו לכ"כ החייבים (כונס הנכסים וב"כ הזוכה יקבלה בתקשורת עו"ד).

~~רונול האגור
שמת הוצאה לפועל~~

באום רויטל
רשם ההוצאה לפועל